

20 Σεπτεμβρίου 2019

Ιερά Μονή Παναγίας Αγνούντας στην Επίδαυρο (μέρος 3ο)

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Προσκυχήματα-Οδοιπορικά-Τουρισμός](#)

[Συνέχεια από \(2\)](#)

1. Γνωριμία

Ταξιδεύοντας στην εθνική οδό Κορίνθου - Επιδαύρου και σε μικρή απόσταση από τα όρια Αργολίδος - Κορινθίας, συναντούμε το γραφικό τοπίο: Δεξιά μας απλώνεται το σχεδόν κυκλικό βαθύπεδο, περιτριγυρισμένο από βραχώδεις θαμνοσκέπαστους λόφους, στους όποιους καταλήγουν τα γύρω δασωμένα βουνά. Κοντά στο μέσο αυτής της κοιλάδας διαγράφεται μια μικρή λίμνη κυκλωμένη από αμέτρητες λυγαριές. Ολογυρά της εκτείνονται σπαρμένοι αγροί και ακαλλιέργητα ποικιλόχρωμα λιβάδια. Αραιά, μοναχικά δέντρα, προσφέρουν τον ήσκιο τους σε μικρά κοπάδια και σημαδεύουν την επίπεδη ημέράδα του κάμπου.

Αριστερά ορθώνεται ο κωνικός όγκος του Ασπρου Βουνού, όπως αναφέρεται σε παλαιά, χειρόγραφα. Στους ντόπιους είναι περισσότερο γνωστό με την ονομασία Ασπροβούνι.

Στη νότια πλαγιά του όμορφου αυτού τοπίου υψώνεται επάνω σε ομαλό υψίπεδο και σε θαυμαστή αρμονία με τον περιβάλλοντα χώρο, το αρχαιότερο μοναστικό κέντρο της Έπιδαυρίας: Η σταυροπηγιακή Μονή Αγνούντος. “Ένα χιλιόχρονο σχεδόν κάστρο του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας. Τα παλαιά του κτίρια που συνδέονται με το φυσικό τοπίο και αποτελούν μια αισθητική και μορφολογική

ενότητα με αυτό, μοιάζουν να καλωσορίζουν τον ταξιδιώτη, ευθύς μόλις αφήσει την Κορινθία και διαβεί τις πύλες της Άργοναυπλίας, ταξιδεύοντας στον ίδιο περίπου δρόμο που έπαιρναν οι παλαιοί προσκυνητές του γειτονικού Ασκληπιείου της Επιδαύρου.

2. Ο Θρύλος

Μιά παλιά τοπική παράδοση που περνάει εδώ και αιώνες από γενιά σε γενιά με μικρές παραλλαγές, μας λέει για το πως χτίστηκε το Μοναστήρι στο μέρος αυτό.

Στα παλιά χρόνια, επάνω στο Άσπροβούνι φάνηκε ξαφνικά ένα μυστηριακό φως να θαμποφέγγει κάθε νύχτα στον ερημικό ακατοίκητο τόπο. Λίγο χαμηλότερα, στην πανάρχαιη αμαξιτή οδό, οι λιγοστοί διαβάτες έβλεπαν με δέος και απορία το γήινο αυτό αστέρι να χάνεται μόλις το πλησίαζαν.

Αλλά ό φόβος έγινε κατάνυξη, όταν χέρια ευλαβικά, οδηγημένα από κάποια εσωτερική παρόρμηση έσκαψαν εκεί που ακτινοβολούσε το άυλο φως και βρήκαν τη θαυματουργή εικόνα της Παναγίας.

Ανέβασαν την εικόνα στην κορυφή του βουνού κι άρχισαν να ανοίγουν θεμέλια για να χτίσουν την κατοικία της. Από εκεί ψηλά θα μπορούσε η Παναγία να ΑΓΝΑΝΤΕΥΕΙ τη γύρω περιοχή, από τη γειτονική Μονή της Φανερωμένης μέχρι την Αθήνα και ακόμη πιο μακριά.

Τη νύχτα όμως τα εργαλεία χάνονταν και κάθε πρωί οί τεχνίτες τα εύρισκαν χαμηλότερα, στη θέση που είναι σήμερα το Μοναστήρι. Πιστεύοντας ότι αυτό είναι σημάδι της Παναγίας, ο πρωτομάστορας και οί τεχνίτες παράτησαν το χτίσιμο στην κορυφή και ξανάρχισαν στον τόπο που η θεία βουλή τους οδηγούσε.

3. Η Ονομασία

Από την τοπική παράδοση μαθαίνουμε και την προέλευση της ονομασίας

«Άγναντα» που είναι η αρχαιότερη. Έτσι την έχει καταγράψει και η τοπική λαϊκή μούσα που, μιλάει για τα γύρω μοναστήρια της Παναγίας:

«Στο Στείρι έσθήριξε, στην Άγναντα αγνάντεψε, στη Φανερωμένη φανερώθηκε στο Σπήλαιο στερεώθηκε...».

Στα παλιά χειρόγραφα και στα επίσημα έγγραφα γράφεται «Μονή Αγνούντος». Στον παλαιότερο κώδικα (1710) «Κοινώβιον Αγνώντα» και στην αρχαιότερη σφραγίδα της Μονής (1784) «ΠΑΝΑΓΗΑ ΑΓΝΩΤΑ». Από τις διάφορες ετοιμολογικές ερμηνείες, η σχέση αγναντεύω - Άγναντα φαίνεται ή πιθανότερη σφραγίδα της για την αιτιολόγηση της ονομασίας της Μονής. Μονής. Μονής (1784)

Συνεχίζεται...

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ...